

KONTAKT

KYRKJEBLADET FOR MELAND · NR. 1/23 · 33. ÅRGANG

Kirkens Nødhjelp

Fasteaksjonen 26. - 28. mars

HÅP I EIN DRÅPE VATN

VIPPS til 2426

Spesialprest Håkon Økland Kinsarvik og sokneprest Bjørn Tore Sæle er glade for at gudstenesta i Meland er ein møteplass prega av tillit og mangfald.

Eit fellesskap som deler

Tekst og foto: Anne Sofie Nergård Uthaug

For ein del år sidan starta ein med «Tid for å dele» i gudstenestene i Meland kyrkje. Det er ikkje så vanleg i gudstenester i Den norske kyrkja, men det har gjort noko viktig med opplevinga av gudstenestene i Meland, seier prestane Håkon Økland Kinsarvik og Bjørn Tore Sæle.

Plass for heile menneske.

Det fine med å ha rom for å dele med kvarandre, er at det viser at det er plass for heile menneskelivet i ei gudsteneste, seier Håkon. Vi har hatt mange ulike type innslag. Det viser ei breidde av kva folk ønskjer å dele, om det er sorg og bekymring eller glede og takksemd eller alt midt i mellom,

for eksempel ein refleksjon eller ein song.

Det har blitt ei klar oppleving av mangfald, seier sokneprest Bjørn Tore, mangfald i kva stemmer som kjem fram. Dette er heilt i samsvar med kva soknerådet har ønska både med innslaget «Tid for å dele» og verdiformuleringa «mangfaldig».

Tillit i forsamlinga – og tillit frå prestane

Nokon har ytra redsel for å sleppe til slike innslag i gudstenester, for ein veit ikkje kva som kjem, og det er presten som har ansvar for at gudstenesta går føre seg på ein god og trygg måte. Soknepresten seier at erfaringa frå dei siste åra er at forsamlinga i Meland kyrkje er prega av tillit. Tillit til at den som deler blir møtt med lyttande øyre og forståing. Prestane har erfaring med at dei som deler har vist god vurderingsevne, så den som er gudstenesteleiar

kan vere trygg. Det har gått veldig bra. Då skaper det mykje glede. Vi blir gjensidig oppmuntra i truslivet vårt. «Å dele ei glede fordoblar gleden, og å dele ei sorg halverer sorga» siterer spesialprest Håkon med eit ordtak.

Respons og vitnemål i kyrkja

Det er fint i Meland at det ikkje er einvegskommunikasjon i gudstenesta, seier Bjørn Tore. Når nokon kjem fram med ein respons på det som har blitt formidla gjennom musikk, tekstar, bønner eller tale, veit vi meir om kva som rører ved folk. Då blir det ein god dynamikk. Gudstenesta skal ikkje vere presten eller andre tilsette sin «eigedom», men det er eit felles prosjekt.

Håkon meiner vi må tenke over at kristen tru alltid har vorte formidla gjennom vitnesmål frå menneske til menneske. Vi treng å dele erfaringar i tillegg til formidlinga av Guds ord og undervisning.

Kva er det med gudstenestene i Meland?

Nokre spør oss kvifor det er så god oppslutning om gudstenester i Meland.

Vi trur at stikkord for å svare på dette er: Mange bidrar, Løvegjengen, kreativt arbeid og god musikk, seier dei to prestane.

I ei gudsteneste er det gjerne 10-15 medverkande og berre tre av desse er tilsette, som oftast, fortel dei to. Det er gudstenestelaga, som gjer ei rekke ulike ting, det er forsongarar og musikarar, leiarar for Løvegjengen og av og til andre medverkande. Det er også viktig at mange sluttar fast eller ofte opp om gudstenestene. Vi er langt over den smertegrensa for når det følest «kleint», fordi vi er få. Det betyr mykje at mange prioriterer fast å gå til gudsteneste, det oppmuntrar andre til å kome, legg soknepresten til. Og når vi ser at stadig nye finn seg heime og blir faste deltakarar, aukar det entusiasmen, legg spesialpresten til.

Løvegjengen - søndagsskulen for to aldersgrupper - er viktig for at det skal vere kjekt for familiar å kome til gudstenester med barna sine. Trusopplæringstiltaka som pregar ein del gudstenester samlar ofte mange. Men så er det også lagt mykje kreativt arbeid ned i at det skal vere fint og kjekt å vere der. Det får vi ofte gode tilbakemeldingar på, også frå dei som ikkje slit ned kyrkjebenkane til vanleg, seier Bjørn Tore.

Og musikken er svært god. Vi har hatt ein god organist, og vi har hatt gode vikarar. Og ikkje minst er det flott med dyktige og engasjerte frivillige musikarar og forsongarar. Vi er heldige i Meland, seier dei to prestane.

FAKTA:

«Tid for å dele» er eit innslag i nokre av gudstenestene i Meland kyrkje, og det tek ca 5-10 minutt tilsaman. Det vert innleia av prest eller medliturg, og det vert spela litt roleg musikk til nokon eventuelt tek ordet.

Ordninga i Meland har vorte godkjent som del av liturgien av Bjørgvin bispedøme

Tidlegare har det vorte kalla «Open mikrofon» og «Ordet fritt», men det er ikkje meint å avgrense det til verken ord eller bruk av mikrofon, så tittelen er no meir open for mange slags innslag.

Eksempel:

Ein song/musikkinnslag, ei smerte/oppmoding til forbønn, takkemd for eit anna innslag i gudstenesta/kyrkjelyden, ei takk for forbøn, ei oppleving, ein refleksjon, eit bibelvers, dikt, noko ein har blitt minna på av Gud. Det kan vere førebudd eller impulsivt.

Orda i 1.Kor 14.26 kan vere grunngevinga frå Bibelen for å ha slike innslag i gudstenesta. Der kan vi lese: "Når de kjem saman, har kvar av dykk noko å gje. Den eine har ein salme, den andre eit ord til lærdom, ein har ei openberring, ein har tungetale, og ein annan har tydinga. Men lat alt tena til oppbygging!"

SKARSVÅG
Rør og Interiør as

Telefon: 56 17 07 10 Telefaks: 56 17 07 11
Besøksadresse og Postadresse:
Melandsvegen 15, 5918 FREKHAUG

Mandag-Fredag 08.00-16.00 Lørdag : STENGT

For avtale etter kl. 16.00 alle hverdager,
ta kontakt på telefon: 56 17 07 10

KIWI mini oris
for alle med sans for lavpris
FREKHAUG SENTER
Åpningstider: Man-lør: 07.00-23.00

Hageland
Søderstrøm Blomster og Hagesenter AS
Lyngvegen 1, 5914 Isdalstø
tlf. +47 56 35 17 65
mobil +47 926 08 647

REMA 1000
FREKHAUG SENTER
tlf.: 56 17 60 00

Heile gjengen

Mat skal ein ha

Unge leiarar: Ole Håkon, Shara, Andrea og Susanne.

Bowling på Fjell-ly

Konfeleiren 2023

Alle foto: Daniel Kydland

Ei helg i starten av februar var eit åttitals konfirmantar og ei stor gruppe leiarar frå 16-58 år på leir på Fjell-ly på Sotra. Konfirmantleir er intenst, masse gøy, leik, bobblefotball, dans, song, møter, gudsteneste, god mat, gode samtalar, dårleg søvn og mykje anna.

ALT I CATERING
 ALT I CATERING
 NORDHORDLAND FOLKEHØGSKULE
 www.catering.com • tlf. 56 17 43 23

 GLØDE
 Arbeids- og Kompetansesenter

Vi tilbyr utleige av flotte festlokale og har gode cateringtilbod til dåp, konfirmasjon, jubileum og minnesamvær.
 Sjå www.glode.no eller ta kontakt på 56 17 58 00

Meland Auto AS
 Autorisert bilverkstad
 www.melandauto.no

Frå kyrkjebenken

Tekst: Magne Bjørndal
Foto: Synnøve Bjørndal

Både Berge og kona Sylvia har vore aktive i kyrkjelydar der dei har budd, heilt sidan dei gifta seg i 1966. Ikkje minst i den perioden dei budde i Osterfjorden, hjelpte dei til på gudstenester, var med i sokneråd og organiserte ulike arrangement og aktivitetar.

Då dei flytta til Knarvik for seks år sidan, engasjerte dei seg i ulike delar av kyrkjelivet her. Men dette har vorte vanskelegare dei siste åra, etter at Sylvia fekk sjukdommen Alzheimer. No sit ho i rullestol, og har mista taleevna. Men ho har glede av å koma til kyrkja, høyra evangeliet forkynt, oppleve liturgien og fellesskapet, og spesielt å få ta imot nattverden. Så når vær og føreforhold gjer det tilrådeleg, kjem dei gåande opp til kyrkja frå Knarvik sjukeheim, der Sylvia bur.

– *Kva set du mest pris på ved kyrkjelyden vår?*

– Misjonsengasjementet, song og musikk, fellesskapen med venner av ulike nasjonalitetar.

– *Korleis vil du skildra kyrkja?*

– Ein stad der vi kjem saman om Guds ord, dåp og nattverd, i bøn til Gud og i samfunn med kvarandre.

På spørsmål om kva salme han gjerne syng for tida, fortel Berge at dei to ikkje syng så mykje sjølve no, men at når Sylvia kjem heim til leilegheita deira, høyrer dei ofte på Salmeboka minutt for minutt, som dei finn på internett. I det siste har dei ofte sett og høyrte på episode 19, som inneheld salmar som Ingen er så trygg i fare, Salige visshet:

Jesus er min og Jeg er i Herrens hender.

– *Kva kjenneteiknar ein god kyrkjekaffi?*

– 1. Kaffi, te og saft, og noko vi set pris på å få ved sidan av. Også noko for barn og unge.

2. Ei kort orientering om aktuelle saker frå kyrkjelyden og kyrkja andre stader i Norge, eller frå den verdsvide kyrkja.

3. Samtale rundt borda om laust og fast, kanskje også om noko frå gudstenesta som nett er avslutta. Berge legg vekt på at kyrkjekaffien må leggjast slik til rette at alle kjenner seg velkomne og deltek med glede, så sant dei har høve til det.

FAKTA:

Namn: Berge og Sylvia Toppe

Alder: Berge – 82 år

Bustad: Knarvik (tidlegare Øvstegård)

Yrke: Pensjonist (tidlegare lektor og misjonær)

AMFI

KNARVIK

Ragnhild Jepsen blir vigsla som biskop 16. april: Gler seg til å juble for påska

Tekst og foto: Jens Z.Meyer/Bjørgvin bispekontor

Ragnhild Jepsen blir vigsla som ny biskop i Bjørgvin første søndag etter påske, 16. april. Ho er framleis domprost i Nidaros domprosti, men me fekk ein liten samtale med biskopen som alt er utnemnd, men enno ikkje har kledd seg i bispekåpa.

Ragnhild Jepsen har vore til stades i fleire bispevigslar tidlegare. Ho trur ein slik dag kan vera god å ha i ryggen seinare. — Det er mykje fest og fokus på ein person, og det er fint å ha med velsigninga, bønene og fellesskapet når kvardagen kjem med ulike krevjande situasjonar. Det er noko stort i det å bli sett og kjenne på kyrkja sitt tydelege ja til meg som biskop, eg ser verkeleg fram til den dagen.

Eg er også veldig glad i å feire gudsteneste, og det blir flott å syngja påskesalmar denne første søndagen etter påske, seier ho.

– Er påska relevant i vår tid?

– Når me jublar påskegleda ut på første påskedag, er det på vegner av alt Gud har skapt som også skal bli nyskapt. Det som hende i påska med Jesu død og oppstode er det endelege beviset på at Gud har frelst sin skapning og har tru på mennesket og alt Han har skapt, seier den komande biskopen.

– Kva ser du fram til ved å bli biskop?

– Eg ser fram til på bli kjent i bispedømet og med menneska her, med kyrkjelydane, både tilsette og frivillige medarbeidarar. Eg ønskjer også å vera ei tydeleg stemme i kyrkja og på vegner av kyrkja, seier den komande biskopen. Ho er ikkje klar til å lansera noko særleg satsingsområde for sin eigen del. – Eg vil først av alt lytta meg inn til kyrkja og livet i Bjørgvin.

Den nye biskopen kjem frå Ål i Hallingdal. Ho har røter i Vestland, men har ikkje budd her før. – Eg gler meg til å flytte til Bjørgvin og ser fram til å bli kjent i byen og fylket. Det blir mykje nytt, ikkje minst det å etablere seg med eit nettverk, også på fritida, det er eit arbeid i seg sjølv, seier Ragnhild som med seg til bispebustaden på Landås har med ektemannen Einar Vegge. Han er pilegrimsprest i Nidaros, og har reist langs delar av kystpilegrimsleia i bispedømet vårt. Dette ser også Ragnhild fram til å få høve til. Dei har to vaksne born, Håkon og Ingjerd.

– Du syng i kor i Nidarosdomen, trur du at du får tid til å synga i kor i Bergen?

– Det skal vel godt gjerast. Eg har sunge i kor sidan eg var

Ragnhild Jepsen framfor Bergen domkirke der ho blir vigsla til biskop i Bjørgvin 16. april.

tre år, og viss det byr seg eit høve, seier eg ja, kanskje til eit prosjektkor?

Ragnhild Jepsen er 54 år, og har vore prest i 25 år, først som kapellan i Åmot i Østerdalen, sidan som kapellan og sokneprest og frå 2011 domprost i Nidaros domprosti. – Dette har gjeve meg mange erfaringar og møte med menneske i sorg og glede som eg tek med meg. Eg har som prost også vore mykje med i rådsarbeid, bl.a. fellelrådet i Trondheim. Eg er oppteken av at både organisatoriske strukturar og alt det praktiske med bygningar og liknande gjev gode rammer for at kyrkjelyden kan driva sitt kyrkjelydsbyggjande arbeid, seier den nye biskopen. Dei som har møtt henne, skjønner at ho er glad i å vera saman med folk.

– Kva har kyrkja å «tilby» til folk flest?

– Gode fellesskap der du kan koma uansett alder, funksjon eller prestasjon. Me skal også vera ein fortolkar av tida vår. Dersom me til dømes opplever barnefattigdom, korleis kan me då vera kyrkje på ein truverdig og evangelisk måte? Dette må skje lokalt, men det er viktig å ha støtte frå bispedømet.

Eg synest det er viktig at kyrkja, som ein del av lokalsamfunnet, spelar saman med lokale organisasjonar, skular og grupper. Eg vil også oppmuntra om å byggja kristne fellesskap der me samlast om det som er umisseleg for oss.

Den store internasjonale juletreffesten!

Tekst: Anne Sofie N. Uthaug

6.januar i år var det duka for stor juletreffest i Knarvik kyrkje med om lag 250 deltakarar frå fleire nasjonalitetar. Dette er dagen vi kallar Heilagtrekongarsdag i kyrkja, og har vore ein vanleg dato for juletreffestar i Norge. Men dagen er også dei ortodokse kristne si tid for jul, mellom anna mange ukrainarar.

Knarvik kyrkje vart fylt opp av alle generasjonar for program og servering frå fleire nasjonar og julettregang etter gamal norsk oppskrift. Bjarte Leithaug, jenter som dansa og Galina frå Ukraina og barnekoeret Sing Out bidrog med program. Mat og servering nok til dei 300 påmeldte vart ordna av gode frivillige. Det var mange glade fjes som fylte opp både oppe og nede i kyrkja den kvelden.

Nesten ingen tørre auge i salen når dei ukrainske jentene dansa til ære for heimlandet sitt. (Foto: Anne S. Uthaug)

Julettregang med fleire ringar. (Foto: Synnøve Bjørndal)

Flott matbord og mange å mette. (Foto: Synnøve Bjørndal)

Tenåringskameratar frå Lindås

Tekst og foto: Øystein Skauge

T.v ser vi George (15) og t.h. kameraten Rodion (13) frå Ukraina. Dei feira ukrainsk jul i kyrkja i Knarvik, men hadde først hatt norsk julefeiring i lag med familien her. Inntrykket av dei mange julegåvene var stort.

Begge har vore ca. 8 månader i Norge. Dei bur no på Lindås der dei etter kvart har fått nokre få vener ved Lindås ungdomsskule. Dei snakkar litt engelsk, litt mindre norsk, og masse ukrainsk, men fortel om framgang med å lære seg språket. Dei kom til Norge med buss. No lengtar dei litt heim. Likevel seier dei at det er bra i Norge. Hobbyen er å fiske torsk i fjorden.

“Klar til strid” Foto: Kåre Sponberg. NRK

Tekst: Arthur Kleiveland

Gjennom NRK-serien «Klar til strid» får vi eit innblikk i korleis ungdom blir rusta til moglege krigshandlingar. Samtidig rasar krigen for fullt i Ukraina med sine forferdelege konsekvensar. Norske soldatar har dei seinare år også vore i mange skarpe oppdrag i internasjonal teneste.

– I skyttargravene kjem vi i møte med våre djupaste tankar, vår tru og vårt livssyn. Krig kan utfordra det kristne menneskesynet, seier Hans Kenneth Sundsbø frå Alversund og sjefsprest i sjøforsvaret.

– Bibelen snakkar om at vi ikkje skal ta liv – og heller venda det andre kinn til. Kan du som kristen og prest forsvare å gå i krig?

Hans Kenneth Sundsbø har sjølv opplevd å vera til stades i det som kunne ha utvikla seg til «skarpe oppdrag» i internasjonalt farvatn. Han peikar på at krig utfordrar Bibelen sine formaningar om tilgjeving, om å elska våre fiendar, og om tanken på kyrkjelydane som forsmak på det evige fellesskap. Samtidig viser han til at det i Romarbrevet (kap 13) står om lydndad til styresmaktene.

– Denne bibelteksten er krevjande, for vi veit så sørgjeleg godt at historia er full av eksempel på at styresmakter bryt med folkeretten, går til angrepskrig og utarmar eige folk.

Sundsbø seier at kyrkja har måtte jobba med spørsmål om kristne kan vera soldatar, om det kan vera rett enkelte gongar å gå til krig. Han er tydeleg på at alle trus- og livssynsarbeidarar i Forsvaret må stilla seg spørsmålet om dei kan vera del av ein militær organisasjon.

– Nåde og tilgjeving, og å venda det andre kinn til, kan sjå ut til å stå i motsetning til soldatane si opplæring og utdanning. Nokon har løfta fram den absolutte pasifisme som svar på dette, medan andre har jobba med ulike nyansar og situasjonar knytt til bruk av våpenmakt, seier 47-åringen.

– *Er det rett av Norge å støtta Ukraina med krigsmateriell i den pågåande krigen?*

– Våpenstøtte er ikkje det same som å gå inn i konflikten som aktiv part, men å støtta eit uavhengig og demokratisk land sin rett til forsvar av eige landområde, seier Sundsbø.

Kommandørkapteinen frå Alver understrekar at Russland si annektering av ukrainsk land er brot på folkeretten. Krigen går i sine grufulle former ut over sivile, krigsfangar, byar og land. Difor ser Sundsbø det heilt klart i samsvar med rettferdig krig-tradisjonen å støtta Ukraina med våpen, opplæring og anna materiell. Han meiner vi er forplikta til å støtta Ukraina sin fridomskamp. - Må freden koma raskt!

Soldaten sitt ytterste kall er å måtte setja livet til

– I møte med livets hardaste brutalitet, som krig kan vera, må trua til den enkelte ha sin plass, meiner Sundsbø.

– Skal ungdom kallast til teneste for folk og land, så skal presten og andre vera med som støtte for å ivareta soldatane på alle nødvendige måtar. Det seiast at det ikkje finst ateistar i skyttargravene, det er nok litt forenkla. Men i skyttargravene kjem vi i møte med våre djupaste tankar, vår tru og vårt livssyn, seier Hans Kenneth Sundsbø.

Etikk, takk!

Etikken må vera på plass

Som prest i Forsvaret er ei av Sundsbø sine oppgåver å vera etisk rådgjevar og undervisa i etikk.

– For i ein organisasjon som forvaltar våpen og strategiar, så ser vi lett det sjølvsegte i å utvikla ein yrkesetikk og klare etiske krav til handling. Men det same behovet har vi andre stader i samfunnet, som i helsevesenet.

– Eit samfunn er oss, alltid oss. Aldri berre meg. Og dette fellesskapet er forankra i kravet om å handla godt og rett.

Sundsbø er krystallklar på kor viktig det er å utvikla etikken når vi har kapasitet til det, ikkje når det stormar og vi må ta raske og stressa beslutningar.

NRK-serien «Klar til strid» er populær. Kva tenkjer du om den framstillinga om krig og valdsbruk som kjem fram der?

– Klar til strid er ein spennande og litt krevjande serie, der vi får sjå usminka soldatkvardagar i opptrening og testing, svarar Hans Kenneth Sundsbø. Han vil ikkje seia så mykje om dei mest høgrøysta måtane å leia på.

Han fortel at målet for den militære opplæringa er å gjera menneske i stand til å gjera ting dei ikkje trudde var mogleg.

– Det kan vera krevjande å utsetjast for leiing, og vi veit at leiarane kjem i mange ulike former. Men soldatyrket er spesielt, og det er spesielt å bli trena opp til krig. Det krev tillit til leiarane, og tillit til at eg som soldat kan gjera det som krevst.

Sundsbø synest det er viktig, verdifullt og flott å gje innblikk i ein så viktig samfunnsinstitusjon som Forsvaret er.

Kommandørkaptein Hans Kenneth Sundsbø frå Alversund er sjefsprest i Sjøforsvaret. Foto: Forsvaret

Bygg Team
VEST AS

Alt innan tømrarfaget!

EL.INSTALLASJON - INGENIØRTENESTER - SERVICE

Torvhusmyrane 6
Nordhordland Næringspark
5913 Eikangervåg

Tlf: 56 34 24 30
E-post: post@helland-elektro.no
www.helland-elektro.no
Foretaksregisteret: NO 986 751 718 MVA

SIKRINGEN
-GIR ELEKTRIKER-

VATNE

begravelsesbyrå

DAHLS

Tlf: **56 35 09 10** (24t)

Kvassnesvegen 11, 5914 Isdalsbø

vatne-byra.no

Knarvik
Blomsterstove

Kvassnesvegen 11 – 5914 Isdalstø
Tlf: 56 35 62 20 – www.knarvikblomsterstove.no

Ambassadørar for håp

Tekst: Gunnar Kartveit
Foto Kirkens Nødhjelp

26.-28. mars går unge og vaksne frå dør til dør med innsamlingsbøsser for Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon. I 75 år har Kirkens Nødhjelp gjeve menneske håp.

- Å delta i fasteaksjonen er å vera ambassadør for håp, seier generalsekretær Dagfinn Høybråten i Kirkens Nødhjelp.

- Håpets førstelinje er dei som kvar dag møter nanda i verda med kjærleik. Det kan vera ein lokal sjåfør i Nigeria som fraktar naudhjelp til uframkomelege område. Det kan vera ein lærar i Haiti som skaper mot og meistring hjå dei unge elevane sine. Det kan vera ein nabo i Afghanistan som deler av det vesle han har av mat. Det kan vera ein vassingeniør som borar etter reine dråpar vatn i Somalia. Dei er håpsfyrtårn!

- Men kan me skapa slikt håp?

- Det å skapa håp på globalt nivå krev eit langt større apparat enn berre førstelinja. Meir enn noko krev det støtte og engasjement. Nokon som trur at det nyttar. For Kirkens Nødhjelp kjem dette engasjementet frå kyrkjelydane i Norge.

- Kva gjer håp med oss menneske?

- Denne krafta kjem innanfrå, men vi greier sjeldan å tenna håpet i oss på eiga hand. Vi treng hjelp av andre til å planta håpsfrø i oss. Denne krafta er trua på at det vil bli betre.

- Kva har dette å seia for arbeidet med Fasteaksjonen?

- For mange menneske som har mist eigedom, som kanskje er på flukt etter ei naturkatastrofe eller ei konflikt, som ikkje har nok mat på bordet til familien, så er håpet ei trøyst. Det kan vera det som styrkjer akkurat nok til å koma gjennom dagen. Då trengst ambassadørar for håp!

Og generalsekretær Høybråten legg til:

-I kristen tradisjon er håpet gjort til menneske gjennom Jesus. Ved Han har vi fått det fornya sjølv livet - den største trøysta ein kan få. Eit håp om ei betre tid, men også visse om at Gud elsker kvart einskild menneske. Det gjev håp og tryggleik.

- Å vera håpsambassadør er å ta på alvor det diakonale oppdraget vårt som medmenneske, skapte av Gud. Det inneber å spreie håp og trua på ei betre framtid til menneske i vanskelege situasjonar, anten det er i Somalia, Norge eller Ukraina.

FASTEAKSJONEN:

Kva vil det seia å få reint og nok vatn?

Tekst: Gunnar Kartveit

Følgjene av å ha reint og nok vatn spreier seg som ringar i vatn:

HELSE: Ureint vatn fører ofte til diaré og alvorlege sjukdomar i mage og tarm. Kolera er ein slik sjukdom som tek mange liv.

UTDANNING: Born må mange stader gå langt for å henta vatn til familien, og brukar så mykje av dagen til det at dei ikkje får tid til å gå på skulen. I mange kulturar er dette jentene sin jobb. Difor får jenter mindre utdanning enn gutar.

ARBEID: Når det kjem reint vatn i nærleiken, får vaksne tid og helse til å arbeida. Det gjev viktige inntekter til familien.

TRYGGLEIK: Jenter og kvinner som går langt etter vatn, er utsette for overfall og overgrep. Slangar og dyr kan også vera farlege. Reint vatn midt i landsbyen tyder tryggleik.

MAT: For å dyrka mat, trengst vatn. Vatn trengst også for å laga matrettar av ulike slag.

INNTekt: Utdanning og arbeid er viktige grunnlag for å få inntekter, og sleppa å vera avhengig av gåver og støtte frå andre.

SAMARBEID: Når Kirkens Nødhjelp borar etter vatn og skaffar reint vatn til ein landsby, er det ein føresetnad at det først vert etablert ein lokal-komité. Dei får m.a. ansvar for vedlikehald av utstyr. Fleirtalet i ein slik komité må vera kvinner. Det er dei som veit kor viktig det er å sleppa å gå langt etter vatn.

FASTEAKSJONEN

26.-28. MARS 2023

Vipps til 2426

www.fasteaksjonen.no

REIN LUFT. Når det går lang tid utan regn, vert naturen tørr, og det vert mindre røter i jorda som held jordsmonnet fast. Litt vind kan føra til at lufta vert støvete. Det går ut over pust og andedrett.

SAFE DRINKING WATER heiter det gjerne på engelsk. Det minner oss om at vatnet både skal kjennast reint og vera reint.

PÅSKEANDAKT

Der skal de få sjå han

Tekst og foto: Øystein Skauge

Han er stått opp frå dei døde, og no går han føre dykk til Galilea; der skal de få sjå han. (Matteus, 28,7)

– han er stått opp

– no går han føre dykk

Slik tala engelen til kvinnene ved den tomme grava. Ekkoet frå englerøysta vil klinge inn i våre øyro kvar einaste påske. Aldri kan desse orda talast sterkt nok. Aldri får vi høyre dei for ofte. Desse orda som meir enn alle andre ord kan vende opp ned på livet vårt. Og som endå meir kan snu opp ned på døden. Vår eigen død. Og den død som røvar våre kjære frå oss.

For når engelen forkynner at Jesus Kristus er oppstaden, at grava han hadde lege i er tom, då er det ein bodskap som går utanpå alt anna som er forkynt gjennom heile historia. For i desse orda ligg nemleg ikkje noko mindre enn dødsdommen over sjølvaste døden. Døden som frå Adam og Eva og like inn i vår eiga moderne tid har vore vår fremste fiende, den vart overvunnen av han som kom frå Gud. Han som var Guds eigen son, som var fødd som eit menneskebarn, som levde og verka i landet Israel for rundt 2000 år sidan, han er den einaste som har kjempa med døden og vunne.

Jesus er oppstaden! Det er påskeevangeliet.

Men det er meir: ”- no går han føre dykk” heldt engelen fram då han tala til kvinnene. Det er som om det går ein veg frå den tomme grava og ut att i livet. Vidare inn i samfunnet. Første etappe var frå grava til Galilea.

For oss er det slik at Jesus går føre oss på vår livsferd som endar der vi, til liks med kvinnene, ein gong skal få sjå han ansikt til ansikt. Vår kristne von er at det skal vere i Guds evige rike. Men vegen dit, den startar her og no. Engelen peikar ut retning og mål for oss. Engelen kallar oss til å fylgje den oppstadne Kristus tilbake til livet, ut i samfunnet og heim til Gud.

Heile tida vil vår veg vere kanta med gravsteinar som minner oss om at vi enno må lide under dødens nedbrytande krefter. Men vår trygge tru er at vi fylgjer i fotefara til han som gjekk gjennom døden før oss. Han døyde for oss. Der framme skimtar vi han på vegen mot soloppgangen. Når vi kjem dit, bak vår eigen død, då skal engleorda som første gongen vart talte til to kvinner ved Jesu tomme grav gå i oppfylling. Til kvar og ein som fylgjer den oppstadne i tru er engelens lovnad: ”- der skal de få sjå han”

God påske!

Altartavla i Alversund kyrkje

Fasit påskequiz s. 12

1. Fordi den vart oppdaga ein påskedag (av den nederlandske oppdagaren Jacob Roggeveen). 2. Michael Sars. 3. Aslaug Laastad Lygre. 4. Luna. 5. Taekwondo. 6. Klor. 7. Karbonmonoksid (kullos). 8. Pontius Pilatus. 9. Gaius Julius Cæsar. 10. c. 11. Jan Zelezny frå Tjekkia. 12. Karsten Warholm, 400 m hekk. 13. Pascal (Blaise Pascal). 14. Nidars påskemarsipan. 15. Ignaz Semmelweis, frå Ungarn, som møtte mykje motstand mot oppdaginga si om tydinga av handhygiene.

RISNES
ELEKTRO AS

Elinstallatør · tlf. 56349620

QUIZ OM PÅSKE OG MYKJE ANNA

ved familien Uthaug, Frekhaug

1. Kvifor har ei øy i Stillehavet fått namnet Påskeøya?
2. Kven var sokneprest på Manger på 1800-talet, var zoolog og fekk det første havforskningskipet oppkalla etter seg?
3. Kva heiter forfattaren som står på sokkel ved kyrkja på Lindås?
4. Kva er det latinske namnet på månen?
5. Vi har eit sørkoreansk ord i norsk språk som opphaveleg betyr kunsten å kjempe med hender og føter. Kva er det for eit ord?
6. Kva grunnstoff er svært giftig i gassform, men blir likevel brukt for at vi skal kunne bade?
7. Kva står den kjemiske formelen CO for?
8. Kven beordra krossfestinga av Jesus?
9. Kven vart utnemnd til diktator i Romarriket på livstid i år 44 f. Kr.?
10. Under det jødiske påskemåltidet Seder, er det ein tradisjon å dyppe persille i saltvatn og så riste det. Kva skal det symbolisere?
 - a. Vatnet som vart delt under flukta frå Egypt.
 - b. Det etterlengta vatnet under ørkenvandringa.
 - c. Tårene under slaveriet.
11. Kven har halde på verdsrekorden i spydkast for herrar sidan 1996?
12. Kva nordmann er den einaste som held på verdsrekord no i ei grein i friidrett og i kva grein?
13. Det franske ordet for påske Paques har gitt opphav til eit mannsnamn. Ein kjent filosof og matematikar har det som etternamn, og ei måleeining for trykk er oppkalla etter han. Kva namn?
14. Kva produkt fekk ordet «påske» stroke frå produktnamnet frå denne sesongen?
15. Kven kan kallast «handvaskens far» pga ei oppdaging på eit sjukehus i Wien i 1848?

Sjå fasit på side 11.

Alver Byggrenhold

NORDHORDLAND BEGRAVELSESBYRÅ Ditt lokale gravferdsbyrå

ALLTID HER FOR **deg**

DU NÅR OSS PÅ TLF. 56 37 14 10 - 56 99 25 70

Kyrkjevegen 1 Alversund Havnevegen 31 Frekhaug Elvavegen 1 Dalekvam

Torsvik Elektro AS er total-leverandør av elektroinstallasjoner i Alver

Vi utfører:

Bolig og industri • Alarm
Billadere • Adgangskontroll
Tele/data-nettverk •
Automatisering •
Godkjent for kontroll
av el. anlegg

Torsvik Elektro AS / Lager: Olsvollstranda
Tlf: 56 38 50 00 / www.torsvik.no / post@torsvik.no
KVALITETSBEVISST - LØSNINGSORIENTERT - SAMARBEIDSVILLIG

Torsvik ELEKTRO

Lys opp fastetida med regnbogelys!

Tekst og foto: Anne Sofie N. Uthaug

Dei siste par åra har det blitt tradisjon å tenne eitt og eitt lys i fastetida i Meland kyrkje, ikkje berre i adventstida. NMS gjenbruksbutikk sel no regnbogelys til denne bruken. Kanskje dette kan bli ein ny tradisjon i din familie?

Kirken Nødhjelp har kome opp med ideen til sju regnbogelys med tilhøyrande regnbogebøn for bruk i fastetida. Materialet for dette kan du finn her: fasteaksjonen.no/regnbuebonn

Regnbogen sette Gud på himmelen etter den store flommen som Noah og dyra i arken overlevde, fortel Bibelen. Gud lova at han aldri meir skulle sende ein storflom og sette regnbogen som eit teikn for håp – det er alltid mogleg med ein ny start!

Det er også knytt ein salme av Sindre Skeie med sju vers, som vert sunge på gudstenestene i Meland kyrkje i fastetida: Her er eit utdrag – resten av teksten, notar og lydfil finn du på same nettsida nemnt over.

Sjå, mørkret sigrar aldri over lyset
Lat håpets flamme skine sterk og klar
For enno kjempar nokon for det gode,
og enno deler nokon det dei har.

Sjå, freden lever i den gode striden.
Så reis deg opp og kjemp for andres rett.
Då skal du aldri frykte mørkers makter,
det er i mørkret flammene blir sett.

Iblant vil striden stele dine krefter,
du kjenner sorga over tap og svik,
du trur at alt du gav, har gjort deg fattig
men i din fattigdom er du blitt rik.

Eit mørker kviler enno over jorda,
men born av lyset finst det overalt:
Sjå, nokon opnar døra for ein flyktning
og nokon reiser opp ein venn som fall.

Kvar finst det brød til alle folk i verda
om ikkje du vil dele med din bror?
Vi pustar alle i den same lufta,
og lever på den same vesle jord.

Må ingen lenger hegne om sitt eige!
Må dei som herskar, ofre alt for fred!
Må dei som trur dei kjempar heilt åleine,
få sjå kor mange fleire som er med.

Sjå: Verdens Lys rir inn i våre gater.
Ein song om fridom stig her i vår by.
Høyr, også vi vil vere born av lyset
og tenne håpet: Jorda skal bli ny!

Sindre Skeie 2012.

Del av den verdensvide kirke

Tekst: Berit Nøst Dale, misjonsutvalet i Meland

Foto: Privat

Vi var en gjeng nordmenn på trekking i Annapurnafjellene i Nepal. En fantastisk opplevelse i den utrolig spennende naturen i Himalaya. I kilometerlange trapper, på en del av Silkeveien til Kina, vandret vi også gjennom små fjellandsbyer. I det vi passerte en av de mange små kirkene langs veien en lørdag formiddag, strømmet folk ut etter en gudstjeneste. Vi snudde og ga oss til kjenne som kristne fra Norge på tur - og ble overstrømmende invitert inn. De ville be for oss! Og det gjorde de, alle på en gang, i et språk vi ikke forstod, men vi kjente at vi hadde den samme ånd. Vi sang for dem som takk, firstemt. Vi hadde uten å vite det forberedt oss på dette møtet. Og en av våre prester lyste velsignelsen, på norsk og i shorts og singlet, ikke akkurat kirkekledd, over en gruppe nepaler som ikke forstod, men likevel forstod. Vi var ett - i Kristus. Vi var del av den samme, verdensvide kirke.

Denne lille forsamlingen var en frukt av misjon, ikke ved vanlige misjonærer, det var forbudt i Nepal inntil nylig. Men United Mission to Nepal (UMN) har drevet teltmakermisjon i landet i 75 år, der HimalPartner, en av våre SMM-organisasjoner (Samarbeid Menighet og Misjon), er med. Og i Meland kyrkjelyd har vi i mange år hatt prosjekt i Nepal i samarbeid med HimalPartner.

Kirken i Nepal har på vel 50 år vokst fra noen få medlemmer til minst en million kristne i dag, i et land med kanskje 25 millioner innbyggere. De er en minoritet i landet, men kirken vokser raskt.

«En kirke uten misjon er som et hus uten vindu», sies det. En menighet blir «innkrøkt i seg selv» om den ikke åpner seg mot verden utenfor. Den vil etter hvert miste vitalitet og gå tom. Uten misjonsaspektet kan en folkekirkemenighet lett bli preget av tanker som for eksempel at «en ikke må

Gruppe fra Vestlandet på tur i Annapurnafjellene i Nepal

Foto: En nepalsk familie i fjellandet

invadere andres liv, ikke drive kulturimperialisme, la andre mennesker få leve i fred med sin egen tro etc.». Vi skal selvsagt misjonere med stor respekt for andres tro. Det kommer an på hvordan vi opptrer, dvs. forteller om Guds kjærlighet.

En muslim som hadde konvertert til kristen tro, sa til meg da jeg spurte ham hvorfor han ble kristen: «Hvorfor går du til kirken? Er det for å finne fellesskap, finne en å gifte deg med, bli sett, tatt vare på, bli bedt for? Alt dette er gode ting som du finner i en kristen menighet, men dette finnes også i andre fellesskap som for eksempel muslimske menigheter eller andre trossamfunn. Men i kirken har dere noe som er helt spesielt, nemlig Jesus, Guds sønn. Bare han kan tilgi synd og gi deg evig liv. Derfor er jeg her!»

Jeg tror folkekirken vår trenger den gløden som mange kirker i Afrika og Asia har, som den vi opplevde i Nepal bl.a. De våger å tale så direkte om Jesus og har en gudstjenesteglede som inspirerer, slik jeg og mine medvandrere fikk oppleve det.

Ja, vi trenger impulser utenfra, fra medkristne fra andre deler av den verdensvide kirke. Det får vi også ved å invitere inn dem som kommer til vårt land som flyktninger, asyløkere eller arbeidsinnvandrere det være seg fra Eritrea, Syria, Iran, Ukraina, Sudan, Latvia eller England osv.

De er hjertelig velkommen inn i vår menighet, som del av den verdensvide kirke!

En av mange små kirker vi gikk forbi (ikke den omtalte)

Tankestrek

Av Ruben Sæle, diakon

Fest og faste

Butikkane fortel oss at vi nærmer oss påske. Eller, det verker eigentleg som om påska allereie er godt i gang. Det florerer av påskekyllingar, påskeegg, påskesjokolade, påskepynt og andre hjelpemiddel til å nyte påsketida. Litt ironisk, sidan tida fram til og med påskeaftan eigentleg er ei fastetid. Tida frå fastelavn til påskeaftan er den største av dei to fastetidene i kyrkja. Den andre er adventstida. Då er det heller ikkje så lett å faste. Dei to fastetidene er ikkje tilfeldig plassert, dei er meint som førebuingar til dei to største festane i kyrkja, jul og påske. Men butikkane vil ha oss til å tru at vi kan starte festane fleire veker på førehand. Eg forstår godt at butikkane ikkje vil hjelpe kyrkja å promotere fastetida. Fasta handlar jo om å sei nei til eit gode for ei tid. Det er dårleg butikk. Butikkane vil at vi skal sei ja til gode og kjøpe hos dei. Det er det dei lever av. Og er no fasta så viktig? Er det ikkje berre utdatert tradisjon og pliktlop?

Eg trur fasta er noko av det mest aktuelle inn i vår tid frå den kristne tradisjonen. Fasta er som sagt å sei nei til eit gode for ei tid. I Europa har det tradisjonelt vore vanleg å faste frå kjøtmat, noko som har vore veldig bra for sal av norsk tørrfisk. Faste er visst ikkje berre dumt for handelsstanden. Nokon faster frå snop eller alkohol, andre frå bensin, andre frå å kjøpe nye ting, andre igjen frå sosiale media. Det gjeld altså å finne seg noko du set pris på, men som du også veit at du, nokon andre, eller jordkloden, kan ha godt av at du tek ein pause frå. Når det gjeld både kjøtet, drivstoffet og forbruket veit vi jo at det har gode effektar for klimaet å redusere forbruket av det. Det som gjer fasta så aktuell for vår tid, er at den øver opp evna vår til å sei «Nei takk, eg har nok.» Er det noko verda treng, så er det menneske med evna til å sei nettopp det, at no har eg det eg treng. Resten kan nokon andre få. Blir mange nok gode på det, kan vi løyse fattigdomskrisa, klimakrisa og overforbrukskrisa. Og så blir festen så mykje betre etterpå!

1. juni startar Magnus Blom opp som kyrkjemusikar i Meland. Han bur på Frekhaug med familien, og kjem frå stillinga som musikk lærar på Stord. **Hjarteleg velkomen!**

DEN NORSKE KYRKJA

Meland kyrkjelyd

Besøks- og postadresse kontor og Møteplassen: Havnevegen 31, 5918 Frekhaug. NB. Brakker frå 01.04.23

Opningstid:

Kontoret på Frekhaug er oftast bemanna man-fre 08.30-15.00. Ta kontakt for avtale.

Telefon: 4000 1691
kvar dag kl 10.00 – 14.00.
post.meland@kyrkja.no
www.melandkyrkja.no

Facebookside: Meland kyrkjelyd

Kontonummer: 3632 07 04019

Vipps: 59301

Hugs å merka kva betalinga gjeld.

Følg oss på Facebook:
[@melandkyrkja](#)

Alver kyrkjelege fellestråd

Lonsvegen 1, 5914 Isdalstø
post.alver@kyrkja.no
www.kyrkja.no/alver

Leiar i fellestrådet: Tove Sneås Skauge. tovesneska@gmail.com

Kontakt

Utgjevar: Soknerådet i Meland sokn, i samarbeid med Osterfjorden sokn, Mo sokn, Knarvik sokn, Radøy sokn og Lindås sokn.

Redaktør: Øystein Skauge

Lokal redaksjon: Solveig Westermoen, Anne Sofie N. Uthaug

Grafisk design: Simen Søvik

Trykk: Bodoni AS

Framsidedeilete: Foto: Anette Torjusen, Kirkens Nødhjelp

Helge Taranrød
Prost
ht759@kirken.no

John Fredrik Wallace
Kyrkjevevjerje
jw734@kyrkja.no

Bjørn Tore Sæle
Sokneprest - 450 35 084
bs694@kyrkja.no

Anne Sofie Nergård Uthaug
Dagleg leiar - 404 62 647
au887@kyrkja.no

Anne Marit Fosse Dahle
Kyrkjelydspeagog - 400 01 691
ad423@kyrkja.no

Håkon Økland Kinsarvik
Spesialprest - 976 44 169
hk482@kirken.no

Gyda Matland
Administrasjonssekretær
400 01 691 · gm663@kyrkja.no

Mounir Sarhan
Kyrkjetenar - 471 91 961

Ruben Sæle
Diakon med ungdomsfokus
400 01 691 - rs433@kyrkja.no

Regine Sagstad Berg
Soknerådsleiar - 993 24 460
reginesagstad@gmail.com

GUDSTENESTE- KALENDER

Meland

26. mars kl. 11

Fasteaksjonsgudsteneste m.
konfirmantar
Bjørn Tore Sæle og Håkon
Kinsarvik
Nattverd

2. april kl. 11

Palmesøndag
Håkon Kinsarvik
Dåp og nattverd

6. april kl. 19.30

Skjærtorsdag
Håkon Kinsarvik
Nattverd

7. april kl. 11

Langfredag
Bjørn Tore Sæle

9. april kl. 11

Påskedag /
høgtidsgudsteneste
Bjørn Tore Sæle
Dåp og nattverd

16. april kl. 11

Søndagsåpent
Bjørn Tore Sæle
Nattverd

23. april kl. 11

Håkon Kinsarvik
Dåp og nattverd

30. april kl. 11

Tårnagent
Bjørn Tore Sæle
Nattverd

30. april kl. 19.30

Kveldsgudsteneste
Håkon Kinsarvik
Nattverd

7. mai kl. 11

Bjørn Tore Sæle
Dåp og nattverd
Årsmøte etter gudstenesta

14. mai kl. 11

Søndagsåpent
Bjørn Tore Sæle
Nattverd

17. mai kl. 11

Nasjonaldagen
Håkon Kinsarvik

18. mai kl. 12

Friluftsgudsteneste
Håøytoppen
Bjørn Tore Sæle

21. mai kl. 11

Håkon Kinsarvik
Dåp og nattverd

28. mai kl. 11

Pinsedag / høgtidsgudsteneste
Bjørn Tore Sæle
Dåp og nattverd

29. mai kl. 19.30

Internasjonal gudsteneste
Håkon Kinsarvik
Nattverd

4. juni kl. 11

Søndagsope
Samtalegudsteneste
konfirmantar
Bjørn Tore Sæle og Håkon
Kinsarvik
Nattverd

FASTEAKSJONEN. I Meland samlar konfirmantane inn med Vipps-aksjon. Det er òg ein fasteaksjonsdag for alle generasjonar på Frekhaug laurdag 25.mars.

11. juni kl. 11

Løvegjengudsteneste
Håkon Kinsarvik
Nattverd

18. juni kl. 11

Bjørn Tore Sæle
Dåp og nattverd

25. juni kl. 11

Håkon Kinsarvik
Nattverd

KYRKJEKONTORET OG MØTEPLASSEN PÅ FLYTTEFOT

Frå 1. april vert kyrkjekontoret og Møteplassen i ombyggingsperioden for forretningsbygget flytta i brakker. Delar av aktiviteten på Møteplassen vert flytta til Nordgardsløa eller andre stader.

Sjå etter eigen informasjon på nettsida/facebok og oppslag om detaljane. Ombygginga skal vare i 1-1,5 år og deretter skal kontoret og Møteplassen inn att i 2. etasje i bygget, etter planen.

Foto av Meland kyrkje: Morten Sæle

Slekters gang

Døpte

30.10.2022

Alva Bertheussen Bratshaug
Samuel Lillestøl Henanger

06.11.2022

Theodor Aadland Skomsøy
Hermann Wiig Andersen

20.11.2022

Eline Træland Erslund
Linnea Vaksvik Engan

04.12.2022

Evelina Bakke Skintveit
Alma Ådlandsvik
Lars Osvald Skintveit Søylen

01.01.2023

Bellamy Nowak Tugade

29.01.2023

Ingibjörg Kara Hjaltadottir

05.02.2023

Hanna Balisi Johannessen (Knarvik kyrkje)

12.02.2023

Julia Åsebø Fivelstad
Max Åsebø Fivelstad

Gravferd

01.12.2022 Ole Berland f.1922

03.01.2023 Tryggve Giertsen f.1927

31.01.2023 Knut Olav Hjertås f.1940

07.02.2023 Truls Pletten f.1950

10.02.2023 Oddvar Jarle Husebøf.1950